

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1113291/11

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב דוד ברוך לאו – נשיא

המבקש: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד חיה רודניצקי-דרורי)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד אתי אבדר)

הנדון: העדר סמכות לנשיא בית הדין הגדול לבטל החלטות של דייניו האחרים; הסמכות לדחות ערעור שהוגש לאחר המועד, בקשת רשות ערעור או בקשת ארכה להגשת ערעור בדין יחיד

החלטה

לפניי בקשה "לביטול החלטה שניתנה בדין יחיד ולהורות לבית הדין לדין בערעור ובבקשות ולפסוק בהרכב מלא" שעניינה בהחלטתו של כבוד חבר בית הדין הגדול הרב שלמה שפירא שליט"א שדחה על הסף, בדין יחיד, את ערעורו של המבקש.

הבקשה נדחת על הסף מן הטעם הפשוט שנשיא בית הדין הגדול אינו מוסמך על פי חוק לשמש ערכאת ערעור על החלטותיהם של דיינים אחרים בבית הדין הגדול וממילא אינו משמש כערכאה כזו.

ככל שהמבקש סבור כי יש יסוד לכך רשאי הוא לבקש מן הדיין שנתן את ההחלטה לעיין בה מחדש, אך לבקשה שלפניי אין יסוד בחוק ובתקנות.

בשולי הדברים, מבלי לקבוע מסמרות, ורק כדי שלא יתפרשו הדברים כ'עצה' להגיש לדיין שנתן את ההחלטה בקשה כאמור, אומר כי לכאורה אין יסוד גם לבקשה כזו, אם משום שבקשה לעיון מחדש צריכה להיות מושתתת על עובדות או ראיות שלא היו ידועות בעת שניתנה ההחלטה המדוברת, ובכל הנוגע לעובדות הנטענות בבקשה שלפניי – דומה שאין כאלה; אם משום שבטענה נגד מתן החלטה בדין יחיד שגויה לכאורה, שכן הצורך במתן החלטה בשלושה הוא בהחלטה שיש בה הכרעה של הדין בהיותה דוחה או מקבלת את הערעור לגופו, ולא כך בהחלטה הדוחה ערעור על הסף כבמקרה שלפנינו, בשל הגשתו לאחר המועד, תוך שהדיין אינו נעתר לבקשה – אפילו מפורשת וכל שכן לבקשה שאינה מפורשת ורק לפני משורת הדין נדונה כאילו הוגשה, כבמקרה שלפנינו – להרשות את הגשת הערעור למרות האיחור.

לעניין זה אזכיר כי תקנה קלג(3) לתקנות הדיין מתירה בפירוש מתן החלטה הדוחה בקשת רשות ערעור במקרה שבו הערעור אינו 'בזכות' – וערעור לאחר המועד המותר אינו 'בזכות' – או החלטה הדוחה בקשה להאריך את המועד להגשת ערעור (וממילא דוחה על הסף, ולא לגופו, את הערעור עצמו), כמו גם החלטה הנעתרת לבקשה ממין זה, בדין יחיד.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מתן החלטה ממין זה בדין יחיד הוא אף דבר שבשגרה. למעלה מן הצורך אציין כי נוהג זה קיבל גושפנקה גם מבית המשפט העליון, על בסיס התקנה האמורה, שדחה בבג"ץ 250/15 עתירה שבה נטען נגד כך במקרה, שיצוין אגב גם כי הוא מזכיר ברבים מפרטיו ומטענות המערער – העותר, בערעור עצמו ובעתירה, את המקרה שבענייננו.

הבקשה שלפניי נדחית אפוא על הסף, והתיק ייסגר.

החלטתי מותרת בפרסום בכפוף להשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.

ניתן ביום ו' באייר התשפ"ג (27.4.2023).

הרב דוד ברוך לאו – נשיא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה